

الباب التاسع و العشر من الواحد الثالث أذن لمن اراد...

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب التاسع و العشر من الواحد الثالث أذن لمن اراد ان يصرف مما ملكه الله في آثار النقطة كيف يشاء و متى يعرج يحبة الله.

ملخص این باب آنکه خداوند از فضل وجود خود اذن داده که هر کس هر قدر بتواند در بها بیان صرف نماید اگر ممکن بود که کل ما علی الارض را بهاء یک بیان قرار دهد هر آینه اذن از برای او بوده

ثمره این باب آنکه در نزد ظهور "من يظهره الله" ملتفت گشته جائی که در اثر او این نوع حکم است چگونه در نفس او لعل مثل امروز واقع نگردد که قرآن های الف بهائی ما لا یحصى در اسلام باشد و مقر منزل او در جلی باشد که حجره مسکون او خشت محض باشد

اگر چه هر جا که مقر او است عرش الله بوده وهست چه بر سریر عزت باشد چه بر فوق طین ولی این ذکر از برای استشعار مؤمنین بیان بود که با صاحب خود نکرده آنچه محتجین بقرآن نموده و الا ان النور و الظلمة عنده سواء کلتیها یسبحان بحمده بالعشی والابکار.

ORIGINAL

AUDIO